

fattningar tillgodoräkna sig, Nyström den tid från och med den 1 april 1908 till och med den 21 januari 1910, varunder han på förordnande uppehållit registrators- och aktuarietjänsten hos styrelsen under den tid, ordinarie innehavaren av tjänsten bestritt med avlöning å extra stat uppförda tjänster, Torstenson den tid från och med den 1 oktober 1908 till och med den 31 december 1910, varunder han uppehållit å extra stat uppförd aktuarietjänst, samt Lehman den tid från och med den 1 maj 1908 till och med den 31 december 1910, varunder han bestritt å extra stat uppförd revisorstjänst, ävensom att Nyströms berörda tjänstetid må så anses, som hade den infallit omedelbart före det Nyström tillträdde sin ordinarie befattning.

Stockholm den 21 augusti 1914.

Med undersåtlig vördnad.

---

## Nr 182.

Uppläst och godkänd i första kammaren den 21 augusti 1914.

» » » i andra kammaren den 21 augusti 1914.

- *Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ersättning av statsmedel för utbetalda skattefrälseräntor från hemmanen Västra Älvsala nr 1 och Västra Älvsala nr 2 i Värmdö socken.*

(Statsutskottets utlåtande nr 61.)

Till Konungen.

I en till riksdagen avlåten proposition, nr 253, av den 10 juli 1914 har Eders Kungl. Maj:t under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag föreslagit riksdagen

medgiva, att ersättning för de från hemmanen Västra Älvsala nr 1 och Västra Älvsala nr 2, vartdera om  $\frac{3}{4}$  mantal i Värmdö socken, utbetalda skattefrälseräntor för åren 1888—1901 må, utan hinder därav att rätten till dylik ersättning är genom preskription förfallen, utgå i enlighet med bestämmelserna i kungörelsen den 3 februari 1888 angående viss ersättning av statsmedel till ägare av skattefrälsehemman, vars ränta icke blivit av statsverket inlöst, samt lagen den 2 december 1892 angående avskrivning av de å viss jord vilande grundskatter och vad därmed äger sammanhang.

På grund av vad i ärendet förekommit och då, enligt riksdagens mening, billighetsskäl tala för att trots mellankommande preskription ersättning beredes sökandena för ifrågavarande, av dem utbetalda frälseräntor, har riksdagen medgivit, att ersättning för de från hemmanen Västra Älvsala nr 1 och Västra Älvsala nr 2, vartdera om  $\frac{3}{4}$  mantal i Värmdö socken, utbetalda skattefrälseräntor för åren 1888—1901 må, utan hinder därav att rätten till dylik ersättning är genom preskription förfallen, utgå i enlighet med bestämmelserna i kungörelsen den 3 februari 1888 angående viss ersättning av statsmedel till ägare av skattefrälsehemman, vars ränta icke blivit av statsverket inlöst, samt lagen den 2 december 1892 angående avskrivning av de å viss jord vilande grundskatter och vad därmed äger sammanhang.

Stockholm den 21 augusti 1914.

Med undersåtlig vördnad.